

Forslag

til

Lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed.

(Ændringer med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber).

Fremsat den 17. maj 1972 af *handelsministeren*.

§ 1.

I lov nr. 147 af 13. maj 1959 om forsikringsvirksomhed som ændret ved § 86 i lov nr. 213 af 4. juni 1965 foretages følgende ændringer:

1. § 6, stk. 4, ophæves og i stedet indsættes:

„Stk. 4. På forsikringsselskabers breve, policer, tryksager og i henvendelser til almenheden skal angives selskabets navn, hjemsted (hovedkontor), at selskabet er indført i forsikrings-registret, samt det registreringsnummer, hvorunder det er indført. Anføres aktie- eller garantikapitalens størrelse på disse dokumenter, skal såvel den tegnede som den indbetalte aktie- eller garantikapital anføres.

Stk. 5. Bestemmelserne i § 2, stk. 1-3, i lov om aktieselskaber finder i øvrigt tilsvarende anvendelse.“

2. I § 13, *litra o*, udgår: „derunder særskilt for så vidt angår afhændelse og pantsætning af fast ejendom.“

3. I § 24, stk. 3, indsættes som 2. pkt.: „Inden en måned efter, at stadfæstelse af vedtægtsændringer er meddelt selskabet, skal dette til registeret indsende et dateret eksemplar af vedtægterne med den fuldstændige ordlyd i den nye affattelse.“

4. I § 53 indsættes som stk. 2 og 3:

„Stk. 2. Til varetagelse af den daglige ledelse skal der ansættes en direktion.

Stk. 3. Om det indbyrdes forhold mellem bestyrelsen og direktionen gælder reglerne i

Handelsmin. j. nr. 108-1-71.

§§ 54 og 55. Om bestyrelsens og direktionens adgang til at repræsentere selskabet udadtil og forpligte dette ved retshandler gælder reglerne i §§ 58 a-58 c.“

5. I § 54, stk. 4, indsættes som 2. pkt.: „Prokurister kan kun tegne selskabet to i forening eller i forbindelse med en af de i § 58 a, stk. 2, nævnte personer.“

6. § 54, stk. 5 og § 55, stk. 1, ophæves.

7. Efter § 58 indsættes i kapitel IX:

„§ 58 a. Medlemmer af bestyrelsen og af direktionen repræsenterer selskabet udadtil.

Stk. 2. Selskabet forpligtes ved retshandler, som på selskabets vegne indgås af den samlede bestyrelse eller af medlemmer af bestyrelsen eller af direktionen, jfr. dog stk. 3. Det kan i vedtægterne bestemmes, at der kan tillægges andre personer samme tegningsret, som tilkommer medlemmer af bestyrelsen og af direktionen.

Stk. 3. Den tegningsret, som efter stk. 2 tilkommer medlemmer af bestyrelsen eller direktionen eller andre, kan kun udøves af to i forening. Denne tegningsret kan i vedtægterne yderligere begrænses således, at tegningsretten kun kan udøves af flere end to i forening. Anden begrænsning i tegningsretten kan ikke registreres.

§ 58 b. En retshandel, der er indgået på selskabets vegne af nogen, der efter § 58 a har tegningsret, forpligter selskabet, medmindre:

1) de tegningsberettigede har handlet i

strid med de begrænsninger i deres beføjelser, som er fastsat i denne lov, eller

- 2) retshandelen falder uden for selskabets registrerede formål, og selskabet godtgør, at trediemand vidste det, eller at det ikke kunne være ham ubekendt.

Stk. 2. Bekendtgørelsen af selskabets formål i overensstemmelse med § 148 a, stk. 1, er ikke i sig selv tilstrækkeligt bevis efter stk. 1, nr. 2.

§ 58 c. Efter at valg eller udnævnelse af medlemmer af bestyrelse eller direktion er bekendtgjort i Statstidende i overensstemmelse med § 148 a, kan mangler ved valget eller udnævnelsen ikke påberåbes overfor trediemand, medmindre selskabet godtgør, at denne kendte mangelen. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse på personer, der efter § 58 a, stk. 2, 2. pkt., kan tegne selskabet.

- 8. § 101, stk. 5,** affattes således:

„*Stk. 5.* De i §§ 54-57 og 58 a-58 c. om bestyrelsen fastsatte regler finder tilsvarende anvendelse.“

- 9. § 115, stk. 4,** affattes således:

„*Stk. 4.* Bestemmelserne i §§ 14-17 og § 24, stk. 3, 2. pkt., finder ikke anvendelse.“

- 10. § 117, stk. 2,** affattes således:

„*Stk. 2.* § 53, stk. 2, § 54, stk. 4, 2. pkt., og § 58 a, stk. 3, 1. pkt., finder ikke anvendelse.“

- 11. § 122, stk. 1,** affattes således:

„Et udenlandsk selskab, der lovligt driver forsikringsvirksomhed i sit hjemland, kan på de i denne lov fastsatte betingelser drive tilsvarende virksomhed her i landet gennem en herværende forretningsafdeling (generalagentur), såfremt handelsministeren skønner, at der indrømmes danske selskaber tilsvarende ret i vedkommende land, såfremt dette er hjemlet i international aftale eller ved bestemmelser fastsat af handelsministeren, eller såfremt ministeren giver tilladelse hertil.“

- 12. § 123** affattes således:

„**§ 123.** Udenlandske selskaber, som driver forsikringsvirksomhed her i landet, skal

i deres benævnelse i de dokumenter, der nævnes i § 6, stk. 4, på tydelig måde angive selskabets navn, hjemland og egenskab af aktieselskab, gensidigt selskab eller lignende, samt forretningsafdelingens hjemsted (hovedkontor), at forretningsafdelingen er indført i forsikringsregistret og det registreringsnummer, hvorunder den er indført. Træder selskabet i likvidation, skal dette angives i betegnelsen. Anføres selskabskapitalens størrelse på disse dokumenter, skal såvel den tegnede som den indbetalte selskabskapital anføres.

Stk. 2. Det er de af stk. 1 omfattede selskaber forbudt, selv eller ved deres agenter og personale at betegne sig som kontrolleret af den danske stat.“

- 13. § 140, stk. 2,** ophæves.

Stk. 3 og stk. 4 bliver herefter stk. 2 og stk. 3.

- 14.** Efter § 140 indsættes i kap. XXI:

„**§ 140 a.** De krav om dansk indfødsret eller bopæl her i riget, der er fastsat i § 10, stk. 2, 2. pkt., § 56, stk. 2, 3 og 5, jfr. § 101, stk. 5, og § 124, stk. 4, anvendes ikke i det omfang, andet er fastsat i medfør af international aftale eller ved bestemmelser fastsat af handelsministeren.

Stk. 2. Det samme gælder det i § 10, stk. 1, 2. pkt., § 27, 2. pkt. og § 124, stk. 5, fastsatte krav om hjemsted her i landet, for så vidt angår interessentskaber, aktieselskaber, andre selskaber med begrænset ansvar, foreninger, stiftelser og juridiske personer i øvrigt.“

- 15. § 146, stk. 2,** affattes således:

„*Stk. 2.* Handelsministeren fastsætter bestemmelser om registerets førelse samt om udgivelse af en registreringstidende. For registrering, afskrifter af registerbladet, anmeldelser og regnskaber m. v. og for bekendtgørelse af modtagelse af årsregnskaber betales afgift efter regler fastsat af handelsministeren.“

- 16. § 147, litra n,** affattes således:

„n. bestyrelsesmedlemmers, direktørers og de i § 58 a, stk. 2, omhandlede andre tagningsberettigede samt revisorers og prokuri- sters fulde navn, stilling og bopæl.“

17. I § 147, *litra o*, og § 148, *litra j*, udgår: „herunder særskilt for så vidt angår afhændelse og pantsætning af fast ejendom.“

18. Efter § 148 indsættes i kap. XXIII:

„§ 148 a. Registreringer og modtagelse af årsregnskaber efter § 77, stk. 1, skal straks bekendtgøres i Statstidende.

Stk. 2. Det, som er blevet bekendtgjort i Statstidende, anses for at være kommet til trediemands kundskab, jfr. dog § 58 b, stk. 2. Bestemmelsen i 1. pkt. finder dog ikke anvendelse på dispositioner, der er foretaget inden den 16. dag efter bekendtgørelsen, dersom trediemand beviser, at han ikke har haft mulighed for at få kendskab til det bekendtgjorte forhold.

Stk. 3. Så længe bekendtgørelse i Statstidende ikke har fundet sted, kan forhold, der skal anmeldes og bekendtgøres, ikke gøres gældende imod trediemand, medmindre det bevises, at han har haft kundskab herom. Den omstændighed, at et sådant forhold endnu ikke er bekendtgjort, hindrer ikke trediemand i at gøre forholdet gældende.

Stk. 4. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem indholdet af bekendtgørelsen i Statstidende og indholdet af registeret kan selskabet ikke gøre den bekendtgjorte tekst gældende mod trediemand. Denne kan derimod gøre den bekendtgjorte tekst gældende over for selskabet, medmindre det bevises, at han kendte registerets indhold.“

§ 2.

Loven træder i kraft ved Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber.

Stk. 2. Bestående forsikringsselskaber og bestående forretningsafdelinger af udenlandske forsikringsselskaber skal inden 6 måneder efter lovens ikrafttræden

- 1) bringe deres breve, policer, tryksager og henvendelser til almenheden i overensstemmelse med § 1, nr. 1 og 12, og
- 2) bringe deres vedtægter og registreringspligtige forhold i overensstemmelse med reglerne i § 1, nr. 3, 16 og 17.

Bemærkninger til lovforslaget.

Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber vil nødvendiggøre ændringer i lov nr. 147 af 13. maj 1959 om forsikringsvirksomhed. Rom-traktatens kapitler om liberalisering af etableringsretten og adgangen til at udføre tjenesteydelser (art. 52-66) og de almindelige planer om gennemførelsen heraf, som fællesmarkedets råd vedtog den 18. december 1961, forudsætter en liberalisering af adgangen til at etablere sig og at udføre tjenesteydelser inden for forsikrings erhvervet, der omfatter genforsikring, direkte forsikring (livsforsikring og skadesforsikring) samt agenter og mæglere i forsikringsbranchen. Endvidere forudsætter Rom-traktaten en harmonisering af medlemsstaternes regler om tilsyn med forsikrings selskaber med henblik på at gøre kravene i medlemsstaternes tilsynslove ligeværdige. Endelig forudsætter Rom-traktatens art. 54, stk. 3, litra g, at der gives regler om selskaber med henblik på at gøre beskyttelsen af selskabsdeltagere og kreditorer ligeværdige efter medlemsstaternes selskabslovgivninger.

For så vidt angår retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser er man på grund af de store tekniske vanskeligheder, der er forbundet med harmonisering, ikke nået særlig langt i fællesmarkedet, idet der kun er udstedt et direktiv af 25. februar 1964 om genforsikring m. v. (EFT nr. 56 af 4. april 1964 side 878/64), og dette direktiv indeholder ingen regler om harmonisering af medlemsstaternes kontrollovgivning. I nærværende lovforslag har man derfor kunnet begrænse sig til at foreslå den fornødne hjemmel til gennemførelse af dette og senere direktivers bestemmelser om den egentlige frihed til etablering og udførsel af tjenesteydelser (§ 1 nr. 14), idet disse problemer i senere direktiver vil være de samme som i det foreliggende.

På det selskabsretlige område er der vedtaget et 1. direktiv om harmonisering af selskabsretten af 9. marts 1968 (EFT nr. L 65/8 af 14. marts 1968 aftrykt i Tillæg 2 side 536 til forslag til lov om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber), i det følgende kaldet „1. direktiv“. Lov om forsikringsvirksomhed har i § 1, stk. 2, en bestemmelse om, at loven om aktieselskaber finder anvendelse på forsikringsaktieselskaber i det omfang, som er fastsat i loven. Lov om forsikringsvirksomhed gentager imidlertid normalt bestemmelserne i aktieselskabsloven, og henvisningen vil i forhold til gennemførelsen af første direktiv ikke få betydning. Der må således gennemføres en række selskabsretlige regler for at tilpasse forsikringsloven til direktivet. Den

vigtigste ændring består i, at retsvirkningerne af de retshandler, som selskabets ledelse indgår på selskabets vegne, nærmere fastlægges.

Det bemærkes i øvrigt, at selv om direktivet kun forpligter Danmark til at ændre sin lovgivning om aktieselskaber og ikke reglerne om gensidige forsikrings selskaber, findes det dog rettest — med undtagelse af reglen i § 115, stk. 4, og § 117, stk. 2, jfr. forslagens § 1, nr. 9 og 10 — at anvende samme regler for forsikringsaktieselskaber og for gensidige forsikrings selskaber ud fra rent praktiske hensyn.

Vedrørende lovforslagets økonomiske konsekvenser bemærkes, at flere af de regler, der er foreslået i § 1, vil kræve ændringsanmeldelser til forsikringsrådet fra samtlige forsikrings selskaber, jfr. herved forslagens § 2, stk. 2. Det kan derfor blive nødvendigt i en overgangsperiode at ansætte nogle ekstra medarbejdere i forsikringsrådet. Den samlede merudgift vil ikke overstige 100.000 kr.

Til de enkelte paragraffer bemærkes:

Til § 1 nr. 1.

Bestemmelsen om, hvad der skal angives på et forsikrings selskabs breve og policer m. v. er nødvendiggjort af reglerne i 1. direktiv art. 4. Sådanne regler foreslås optaget som ny § 6, stk. 4.

Medens den nuværende lovs § 6, stk. 4, blankt henviser til aktieselskabslovens § 2, har man fundet det rigtigt at indsætte en selvstændig bestemmelse om, hvad der skal angives på breve m. v. Derved opnår man større præcision, idet en selvstændig regel kan præcisere, hvilke dokumenter reglen specielt på det forsikringsretlige område skal omfatte. Dette har også betydning for forslagens § 1, nr. 12, vedrørende en ny formulering af § 123, stk. 1, der her kan henvises til § 6, stk. 4. Samtidig får man mulighed for at samle bestemmelserne om forsikrings selskabers navne m. v. i § 6, således at § 140, stk. 2, kan ophæves, jfr. forslagens § 1, nr. 13.

§ 6, stk. 5, svarer til den nuværende § 6, stk. 4, med de ændringer, der følger af, at henvisningen ikke skal omfatte den samtidig hermed foreslåede bestemmelse i aktieselskabslovens § 2, stk. 4.

Til § 1, nr. 1, er knyttet en overgangsbestemmelse i § 2, stk. 2.

Til § 1, nr. 2.

Efter art. 9 i EF's 1. direktiv kan selskabsorganernes legitimation til at binde selskabet ikke indskrænkes på enkelte områder. Kravet om de særlige regler for så vidt angår tegningsretten vedrørende

fast ejendom må derfor ophæves, jfr. bemærkninger nedenfor til § 1, nr. 7, navnlig vedrørende forslaget til en ny § 58 a. Der henvises endvidere til bemærkningerne til § 2, stk. 2.

Til § 1 nr. 3.

Bestemmelsen om indsendelse af et ajourført sæt vedtægter efter hver vedtægtsændring er nødvendiggjort af bestemmelsen i EF's 1. direktiv art. 2, stk. 1 litra c.

Til bestemmelsen er knyttet en overgangsbestemmelse i § 2, stk. 2.

Til § 1, nr. 4-6.

De ugyldighedsregler, der er gennemført ved forslagens § 1, nr. 7 (§ 58 b), nødvendiggør en klargørelse af, hvorvidt reglerne i de nugældende §§ 54-55 er interne ordensforskrifter, hvis overtrædelse alene kan medføre efterfølgende sanktioner som afskedigelse eller erstatning, eller om disse regler tillige er afgørende for, hvilke personer der er beføjede til at forpligte selskabet ved retshandler med trediemand. Dersom reglerne tillægges betydning i sidstnævnte tilfælde, vil det navnlig betyde, at dersom direktionen har indgået en retshandel, der ligger uden for „den daglige ledelse“, og således burde være indgået af bestyrelsen, ville selskabet ikke være bundet af aftalen uanset trediemands gode tro.

Sådanne konsekvenser ville føre til en betydelig retsuisikkerhed for trediemand, og ville være i strid med intentionerne i 1. direktiv om at styrke trediemands stilling. Derfor bestemmer § 53, stk. 3, at reglerne i §§ 54-55 alene afgør den interne arbejdsfordeling i selskabet mellem bestyrelse og direktion. Hvorledes og i hvilket omfang medlemmer af bestyrelse og direktion er berettigede til at repræsentere selskabet inden- og udenretligt og til at forpligte selskabet i forhold til trediemand, skal derimod afgøres efter et andet sæt regler, nemlig §§ 58 a-58 c.

I øvrigt bemærkes, at i det interne forhold mellem bestyrelse og direktion opretholder forslagens §§ 53-55 den hidtidige kompetencefordeling (hvorimod bestyrelses- og direktionsmedlemmer efter § 58 a over for trediemand er principielt ligestillede).

Den nugældende lovs § 54, stk. 5, hvorefter der kræves mindst to underskrifter til at forpligte et forsikringssselskab, er en regel, som angår forholdet til trediemand, og som derfor ikke kan stå blandt de interne regler i § 54, jfr. forslaget til § 53, stk. 3. Reglen foreslås derfor optaget i § 58 a, stk. 3, 1. pkt. Samtidig har det været nødvendigt at optage tilsvarende begrænsninger i bestyrelsens ret til at meddele prokura, jfr. forslagens § 1, nr. 5.

Af redaktionelle grunde har man foretaget

den ændring, at den hidtidige lovs § 55, stk. 1, flyttes op som § 53, stk. 2.

Til § 1, nr. 7.

For så vidt angår retten til at repræsentere forsikringssselskabet udadtil og til at forpligte selskabet over for trediemand anvender EF's 1. direktiv et system, der rummer principielle forskelligheder såvel i forhold til det system, der på grundlag af praksis har udviklet sig i Danmark, som til det system, der foreslages i det fællesnordiske aktielovudkast i henknytning nr. 540 af 1969.

Hovedprincippet i direktivets art. 9 er det, at selskabsledelsen altid kan tegne selskabet, og at der ikke kan gøres indskrænkninger i dennes ret til som organ at forpligte selskabet end ikke ved offentliggjorte vedtægtsbestemmelser. Disse spørgsmål behandles i forslagens § 58 a, stk. 1 og stk. 2.

Imidlertid tillader direktivet visse undtagelser. Det gælder for det første ved handlinger, der ligger uden for selskabets formål, dersom selskabet kan bevise, at trediemand vidste, at der forelå en formålsoverskridelse, eller at han ikke kunne være uvidende derom. Det er i bestemmelsen udtrykkeligt sagt, at kundgørelse af vedtægterne ikke er tilstrækkeligt bevis til at bringe tredjemand i ond tro om de deri indeholdte formålsbestemmelser. En sådan undtagelse er optaget som § 58 b, stk. 1, nr. 2.

For det andet kan der foretages visse begrænsninger af tegningsretten. Dette spørgsmål behandles i forslagens § 58 a, stk. 3.

Til forslagens enkelte bestemmelser bemærkes i øvrigt følgende:

I § 58 a, stk. 1, foreslås, at ikke blot medlemmer af bestyrelsen, men også af direktionen, kan repræsentere selskabet udadtil (ved retssager o. lign.).

Den her omhandlede repræsentationsret tilkommer således hvert enkelt medlem af bestyrelsen eller af direktionen, og en stævning vil således med virkning for selskabet kunne forkyndes over for enhver af disse. Det bemærkes, at begrænsninger af tegningsretten efter § 58 a, stk. 3, ikke kan omfatte denne repræsentationsret.

I § 58 a, stk. 2, 1. pkt., bestemmes, at enkelte medlemmer af bestyrelsen og af direktionen kan forpligte selskabet ved retshandler, som de indgår på selskabets vegne. Denne beføjelse svarer principielt til den, der tilkommer disse personer efter stk. 1, men med den forskel, at den efter § 58 a, stk. 3, 1. pkt., kun kan udøves af to i forening; en forskel herover er, at beføjelsen kan begrænses efter stk. 3, 2. pkt.

Reglerne i 1. pkt. suppleres af reglen i 2. pkt., hvorefter det i vedtægterne kan tillades, at andre

F. t. l. vedr. forsikringsvirksomhed.

personer får tillagt samme tegningsret som den, der efter 1. pkt. tilkommer de enkelte medlemmer af bestyrelse og direktion.

Herudover indeholder stk. 2, 1. pkt., tillige en regel, hvorefter også den samlede bestyrelse kan forpligte selskabet. Denne regel svarer til gældende ret, og stemmer med principperne om bestyrelsens overordnede ledelse efter §§ 53-55. Det bemærkes, at denne beføjelse til som organ at forpligte selskabet ikke kan begrænses i medfør af stk. 3.

I § 58 a, stk. 3, bestemmes, at den tegningsret, som efter stk. 2 er tillagt medlemmer af bestyrelse eller direktion eller andre, kun kan udøves af to i forening. Denne bestemmelse svarer til den nugældende lovs § 54, stk. 5, jfr. forslaget § 1, nr. 6. — Herudover tillader § 58 a, stk. 3, 2. pkt., at tegningsretten i vedtægterne yderligere kan begrænses, således at den kun kan udøves af flere end to i forening, medens andre begrænsninger ikke kan registreres, jfr. herved også ændringsforslaget under § 1, nr. 17. Der vil herefter ikke som efter den gældende lov være mulighed for at registrere særlige tegningsregler for afhændelse og pantsætning af fast ejendom. Imidlertid var der allerede under forhandlingerne om de fællesnordiske aktieselskabslove enighed om bortfald af denne særlige tegningsregel, som man fandt uheldig og upåkrævet.

Der er intet til hinder for, at bestyrelsen som en ordensforskrift kan vedtage, at f. eks. køb, salg og pantsætning af fast ejendom kun kan ske ved underskrift af hele bestyrelsen eller af et vist antal af dennes medlemmer, eventuelt i forbindelse med en direktør. Men det vil kun blive en intern forskrift, som ikke registreres, jfr. § 53, stk. 3, 1. pkt., i forslaget § 1, nr. 4, og bemærkningerne til § 2 nedenfor.

Det bemærkes endelig, at bestemmelserne i § 58 a, stk. 2 og 3, ikke udelukker anvendelsen af almindelige regler om fuldmagt ved siden af § 58 a.

De retshandler, som et forsikringssselskabs ledelse indgår, er efter bestemmelserne i EF's 1. direktiv som hovedregel bindende for selskabet. I overensstemmelse hermed bestemmer forslaget § 58 b, stk. 1, i indledningen, at selskabet forpligtes af en tegningsberettiget, der handler på selskabets vegne, medmindre selskabet kan påberåbe sig retshandelens ugyldighed efter en af undtagelsesbestemmelserne i samme stykke nr. 1 eller 2. Om disse undtagelsesbestemmelser bemærkes i øvrigt følgende:

§ 58 b, stk. 1, nr. 1, omfatter tilfælde, hvor de tegningsberettigede, herunder bestyrelsen, har overskredet deres beføjelser i henhold til loven. Når loven her taler om overskridelse af beføjelser, sigtes der hermed til, at visse dispositioner skal godkendes

af generalforsamlingen og/eller forsikringsrådet (f. eks. forhøjelse af aktiekapitalen, godkendelse af årsregnskabet, ændring af vedtægter, erhvervelse af egne aktier eller beslutning om likvidation), eller at visse dispositioner er forbudt.

§ 58 b, stk. 1, nr. 2, omfatter tilfælde, hvor de tegningsberettigede, herunder bestyrelsen, har indgået en retshandel, der ikke omfattes af selskabets formål, og selskabet godtgør, at tredemand vidste, at retshandelen ikke var omfattet af selskabets formål, eller dette ikke kunne være ham ubekendt. Hertil knytter sig bestemmelsen i § 58 b, stk. 2, der fastslår, at den omstændighed, at et selskabs vedtægter og dermed formålsbestemmelsen er behørigt registreret og offentliggjort, ikke i sig selv er tilstrækkeligt bevis på trediemands kendskab til selskabets formål. Dette er en undtagelse fra hovedreglen i § 148 a, stk. 2, jfr. forslaget § 1, nr. 18.

Vedrørende de subjektive betingelser for ugyldighed i stk. 1, nr. 2, bemærkes, at man her blot gengiver 1. direktivs art. 9, stk. 1, 2. led. Man overlader det således til domstolene nærmere at afgrænse, i hvilke tilfælde uagtsomhed skal medføre ugyldighed.

De undtagelser, der opregnes i forslaget § 58 b, stk. 1, nr. 1 og 2, gør dog ikke udtømmende op med ugyldighedsspørgsmålet. I lighed med hvad der gælder i tysk ret, hvis principper EF's 1. direktiv her har overtaget, kan § 58 b, stk. 1, ikke udelukke anvendelsen af almindelige regler, som f. eks. aftalelovens § 33. Efter denne regel kan, selvom en viljerklæring ellers måtte anses for gyldig, den til hvem erklæringen er afgivet, dog ikke påberåbe sig den, når det på grund af omstændigheder, som forelå, da erklæringen kom til hans kundskab, og hvorom han må antages at have været vidende, ville stride imod almindelig hæderlighed, hvis han gjorde den gældende.

I denne sammenhæng må dernæst også bemærkes, at § 58 b ikke tager stilling til ugyldighedsspørgsmålet i den situation, hvor tegningsberettigede indgår en retshandel uden at iagttage de krav om flere underskrifter, som indeholdes i loven eller vedtægterne efter § 58 a, stk. 3, måtte indeholde. En udtrykkelig bestemmelse i loven, hvori man i overensstemmelse med reglen i 1. direktiv art. 9, stk. 3, fastslog ugyldighed som virkning ved handlinger i strid med § 58 a, stk. 3, måtte nemlig modificeres som følge af, at en retshandel alligevel kunne være gyldig efter almindelige regler om stillingsfuldmagt. Hvorvidt overtrædelse af § 58 a, stk. 3, medfører ugyldighed, må derfor afgøres rent konkret i praksis.

I § 58 c bestemmes, at når der er sket bekendtgørelse i Statstidende om valg eller udnævnelse af

medlemmer af bestyrelse og direktion, kan mangler ved valget eller udnævnelsen ikke påberåbes over for en godtroende trediemand. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse på „andre tegningsberettigede“ efter § 58 a, stk. 2, 2. pkt.

Denne bestemmelse svarer til art. 8 i EF's 1. direktiv. I forhold til gældende ret vil bestemmelsen medføre den ændring, at selskabets ret til over for en godtroende trediemand at påberåbe sig, at udnævnelsen var ugyldig på grund af en af de såkaldte „stærke“ indsigelser, f. eks. falsk, forfalskning eller voldelig kompulsiv tvang, ophører ved bekendtgørelsen af valget eller udnævnelsen i Statstidende.

Til § 1 nr. 8.

Ændringen er en konsekvens af de tilføjelser til loven, der foreslås under § 1, nr. 7.

Til § 1 nr. 9.

Som nævnt i de indledende bemærkninger gælder det første direktiv om harmonisering af aktieselskabsretten ikke for gensidige forsikringsselskaber, og det findes rimeligt at fritage de mindre gensidige forsikringsselskaber for pligten til efter enhver vedtægtsændring at foretage en fuldstændig renskrift af denne efter § 24, stk. 3, 2. punktum:

Til § 1 nr. 10.

Ændringen er en konsekvens af de ændringer i placeringen af § 54, stk. 5, og § 55, stk. 1, der foreslås under § 1, nr. 4-7.

Til § 1 nr. 11.

Efter den hidtidige formulering af § 122, stk. 1, har det været en betingelse for, at udenlandske forsikringsselskaber kan virke her i landet, at der indrømmes danske selskaber tilsvarende ret i vedkommende land. Dette gensidighedskrav foreslås modificeret ved en bestemmelse, således at handelsministeren får adgang til at udstede bekendtgørelser, hvorefter der på grund af vedtagne direktiver om liberaliseringen af adgang til etablering eller at udføre tjenesteydelser kan ses bort fra gensidighedskravet. Det bemærkes, at gensidighed normalt vil foreligge derved, at samtlige medlemsstater gennemfører direktivet. Men en enkelt medlemsstats misligholdelse berettiger ikke de øvrige medlemsstater til tilsvarende skridt.

Det bemærkes, at man ikke i forbindelse med denne lov har søgt at indarbejde de ændringer i lovens kap. XX om udenlandske forsikringsselskaber, som EF's fremtidige direktiver om liberalisering af den direkte forsikring kan antages at ville kræve, bortset fra bestemmelsen i § 1, nr. 14.

Til § 1 nr. 12.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af de krav, der efter forslaget § 1, nr. 1, om et nyt stk. 4 i § 6 stilles til danske forsikringsselskaber, idet det findes rimeligt, at tilsvarende oplysninger må afgives af udenlandske selskabers forretningsafdelinger.

Til bestemmelsen er knyttet en overgangsbestemmelse i § 2, stk. 2.

Til § 1 nr. 13.

Bestemmelsen i den nuværende § 140, stk. 2, foreslås optaget i § 6, stk. 4, 2. pkt., ifr. forslaget § 1, nr. 1, således at bestemmelserne om selskabets benævnelse står samlet.

Til § 1 nr. 14.

Krav om, at en fysisk eller juridisk person har dansk nationalitet eller har haft bopæl her i landet i et vist åremål, er diskriminatorisk efter EF's regler. Det samme antages at gælde krav om aktuel bopæl under hvervets udøvelse. Sådanne krav stilles i forsikringsloven ved selskabets stiftelse, for bestyrelsesmedlemmer, for direktører, for likvidatorer og for forretningsafdelingens forretningsførere.

Af lovtekniske grunde har man fundet det rigtigt at samle reglerne om fravigelse af indfødsret og bopælskrav i en enkelt bestemmelse. Denne bestemmelse er affattet således, at den ikke alene kan benyttes til at ophæve indfødsrets- og bopælskrav i det omfang, som den foreliggende fællesskabslovgivning måtte kræve, men også kan benyttes ved gennemførelse af fremtidig yderligere EF-lovgivning om liberalisering.

Når man har valgt den dobbelte formulering „fastsat i medfør af international aftale eller ved bestemmelser fastsat af handelsministeren“, skyldes det, at bestemmelsen angår krav om indfødsret og bopæl dels ved etablering og dels i forbindelse med arbejdskraftens fri bevægelighed. For så vidt angår arbejdskraftens fri bevægelighed indeholdes nærmere regler i forordning af 15. oktober 1968 (EFT nr. L 257/2 af 19.10.1968), og da denne forordning efter Rom-traktatens art. 189 uden videre har gyldighed i medlemsstaterne, vil den umiddelbart gælde som dansk ret „i medfør af international aftale“. Dette bliver praktisk for så vidt angår direktører og forretningsførere for udenlandske forsikringsselskabers herværende forretningsafdelinger.

For direktiver gælder derimod, at de normalt kun er forbindende for medlemsstaterne og kun med hensyn til det tilsigtede mål, mens medlemsstaterne selv må fastsætte midler til gennemførelsen. Imidlertid kræves, at medlemsstaterne gennemfører fri-

tagelse for indfødsret og bopælskrav ved generelle retsforskrifter, og det foreslås derfor at give handelsministeren en sådan bemyndigelse til ved bekendtgørelse at foretage denne fritagelse.

For så vidt angår juridiske personer, der behandles i stk. 2, bemærkes, at dersom de er hjemmehørende her i riget, vil de også have dansk nationalitet. De juridiske personer fra andre EF-lande, som skal sidestilles med danske juridiske personer, er i øvrigt omhandlet i Romtraktatens art. 58, der på visse punkter er nærmere præciseret i konventionen af 29. februar 1968 om gensidig anerkendelse af selskaber og andre juridiske personer, som EF-landene har indgået efter Romtraktatens art. 220. Det følger heraf, at udenlandske enkeltmandsfirmaer ikke skal ligestilles med danske, da de ikke er juridiske personer; men den personlige indehaver af enkeltmandsfirmaet kan, dersom han er EF-borger, påberåbe sig reglen i stk. 1. Uden for reglen i Romtraktatens art. 58 falder endvidere sådanne juridiske personer, som ikke arbejder med gevinst for øje.

Det følger i øvrigt af almindelige regler, at forsikringsrådet er beføjet til at afkræve udenlandske juridiske personer oplysninger om visse grundlæggende forhold vedrørende selskabet, såsom dokumentation for, at det er lovligt bestående i sit hjemland, og om myndighederne dér har haft indvendinger mod dets virksomhed, selskabets regnskaber m. v. for de seneste år, samt selskabets vedtægter ledsaget af en autoriseret oversættelse til dansk.

Til § 1 nr. 15.

Ændringerne i § 146, stk. 2, er af mere formel karakter. Den foreslåede ordlyd svarer til den foreslåede affattelse af aktieselskabslovens § 81, stk. 2.

Til § 1 nr. 16.

Den foreslåede ændring skyldes, at EF's 1. direktiv i art. 2, stk. 1 litra d og f, også kræver revisors fulde navn, stilling og bopæl registreret.

Til bestemmelsen er knyttet en overgangsbestemmelse i § 2, stk. 2.

Til § 1 nr. 17.

Der henvises til bemærkningerne til § 1 nr. 2 og nr. 7 vedrørende forslaget til en ny § 58 a, stk. 3.

Til bestemmelsen er knyttet en overgangsbestemmelse i § 2, stk. 2.

Til § 1 nr. 18.

Den foreslåede nye § 148 a skal gennemføre reglerne i art. 3 i EF's 1. direktiv, hvis formål er at give tredjemand en stærk beskyttelse. Tilsvarende bestemmelser indeholdes ikke i den nugældende lov, men bortset fra § 148 a, stk. 2, 2. pkt., og stk. 4 af-

viger principperne i forslaget ikke fra den nugældende aktieselskabslovs principper.

Det 1. direktivs art. 3 kræver, at alle registreringspligtige dokumenter og oplysninger bekendtgøres i én bestemt offentlig tidende i form af fuldstændig eller delvis gengivelse eller i form af en henvisning til dokumentet. Til gennemførelse heraf bestemmer § 148 a, stk. 1, at bekendtgørelse af registrering skal ske i Statstidende. Det bemærkes, at der også skal ske bekendtgørelse om modtagelsen af indsendte årsregnskaber.

Efter stk. 2, 1. pkt., betyder bekendtgørelsen principielt, at tredjemand ikke længere kan være i god tro om det bekendtgjorte forhold. Stk. 2, 2. pkt., giver dog tredjemand mulighed for at afkræfte den formodning for ond tro, som bekendtgørelsen skaber. I overensstemmelse med 1. direktiv, art. 3, stk. 5, skal denne adgang til at afkræfte formodningen om ond tro dog begrænses til at angå de retshandler og lignende dispositioner, som er foretaget inden for de første 15 dage efter bekendtgørelsen. Hidtil har man ikke i dansk ret haft en sådan begrænsning.

En yderligere undtagelse fra reglen i forslaget § 148 a, stk. 2, 1. pkt., indeholdes i den foreslåede § 58 b, stk. 2, i forslaget § 1, nr. 7.

I stk. 3 behandles virkningen af manglende bekendtgørelse, jfr. EF's 1. direktiv art. 3, stk. 5 og 7. I 1. pkt. bestemmes, at det, der ikke er behørigt bekendtgjort, ikke kan påberåbes til skade for tredjemand, medmindre han var i ond tro. Tredjemand kan derimod efter stk. 3, 2. pkt., påberåbe sig de ikke-bekendtgjorte dokumenter. Det bemærkes dog, at reglen i 2. pkt. forudsætter, at de ikke-bekendtgjorte dokumenter er gyldige; tredjemand vil derfor ikke kunne påberåbe sig vedtægter og stiftelsesoverenskomster i et uregistreret forsikringsselskab, eller i det hele vedtægtsbestemmelserne, forinden disse er godkendt af handelsministeren, jfr. lovens § 8, § 23, stk. 1, og § 24, stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 4 om, at fejlagtig gengivelse af registerets indhold i Statstidende ikke skal gå ud over godtroende medkontrahenter til det forsikringsselskab, i hvis sag registrering skulle ske, er i overensstemmelse med 1. direktiv art. 3, stk. 2 (2). I forhold til gældende ret er den ny.

Til § 2.

Det foreslås, at loven træder i kraft samtidig med Danmarks medlemskab af De europæiske Fællesskaber.

Under tiltrædelsesforhandlingerne har Danmark opnået en frist på 6 måneder efter datoen for Danmarks medlemskab til gennemførelse af EF's 1. direktiv om harmonisering af selskabsretten. Det

foreslås derfor i stk. 2 at give bestående selskaber en tilsvarende frist til at bringe deres vedtægter og registreringspligtige forhold i overensstemmelse med de nye krav, loven stiller i § 1, nr. 1, 3, 12, 16 og 17, idet det næppe vil være teknisk muligt for alle bestående selskaber at bringe disse forhold i orden allerede pr. 1. januar 1973.

Det bemærkes i denne forbindelse, at den ændring, der foreslås i § 1, nr. 2, ikke kræver ændring

af vedtægterne, idet forsikringslovens § 13 alene angiver minimumskravene til vedtægternes indhold.

Det forhold, at en særlig tegningsret vedrørende fast ejendom ikke skal anmeldes, jfr. § 1, nr. 17, er derfor ikke til hinder for, at vedtægterne som intern ordensforskrift kan indeholde en sådan tegningsret. Det kan blot ikke registreres og derfor ikke virke udadtil, jfr. bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 7, ad § 58 a, stk. 3.

Lov om forsikringsvirksomhed.

Gældende bestemmelser.

§ 6, stk. 4. Bestemmelserne i § 2 i lov om aktieselskaber finder i øvrigt tilsvarende anvendelse.

§ 13. Stifterne udarbejder udkast til selskabets vedtægter, der skal være i overensstemmelse med stiftelsesoverenskomsten og indeholde bestemmelser om:

o) hvem der har ret til at tegne selskabet, derunder særskilt for så vidt angår afhændelse og pantsætning af fast ejendom.

§ 24, stk. 3. Anmeldelse til forsikringsregisteret som omhandlet i stk. 1 og ansøgning om stadfæstelse af ændring i selskabets vedtægter skal indsendes til forsikringsrådet inden en måned.

§ 53. Et forsikringsselskab ledes af en bestyrelse, der skal bestå af mindst tre medlemmer.

§ 54 Stk. 4. Prokura kan kun meddeles af den samlede bestyrelse.

Forslag.

§ 6, stk. 4. På forsikringsselskabers breve, policer, tryksager og henvendelser til almenheden skal angives selskabets navn, hjemsted (hovedkontor), at selskabet er indført i forsikringsregisteret, samt det registreringsnummer, hvorunder det er indført. Anføres aktie- eller garantikapitalens størrelse på disse dokumenter, skal såvel den tegnede som den indbetalte aktie- eller garantikapital anføres.

Stk. 5. Bestemmelserne i § 2, stk. 1-3, i lov om aktieselskaber finder i øvrigt tilsvarende anvendelse.

§ 13. Stifterne udarbejder udkast til selskabets vedtægter, der skal være i overensstemmelse med stiftelsesoverenskomsten og indeholde bestemmelser om:

o) hvem der har ret til at tegne selskabet.

§ 24, stk. 3. Anmeldelse til forsikringsregisteret som omhandlet i stk. 1 og ansøgning om stadfæstelse af ændring i selskabets vedtægter skal indsendes til forsikringsrådet inden en måned. Inden en måned efter at stadfæstelse af vedtægtsændringer er meddelt selskabet, skal dette til registeret indsende et dateret eksemplar af vedtægterne med den fuldstændige ordlyd i den nye affattelse.

§ 53. Et forsikringsselskab ledes af en bestyrelse, der skal bestå af mindst 3 medlemmer.

Stk. 2. Til varetagelse af den daglige ledelse skal der ansættes en direktion.

Stk. 3. Om det indbyrdes forhold mellem bestyrelsen og direktionen gælder reglerne i §§ 54 og 55. Om bestyrelsens og direktionens adgang til at repræsentere selskabet udadtil og forpligte dette ved retshandler gælder reglerne i §§ 58 a-58 c.

§ 54, stk. 4. Prokura kan kun meddeles af samlede bestyrelse. Prokurister kan kun tegne selskabet to i forening eller i forbind-

Gældende bestemmelser.

Stk. 5. Til at forpligte et forsikringselskab kræves underskrift af mindst to dertil bemyndigede personer.

§ 55, stk. 1. Til varetagelse af den daglige ledelse af selskabet skal der ansættes en direktion.

Forslag.

else med en af de i § 58 a, stk. 2 nævnte personer.

§ 55. Det påhviler direktionen at lede selskabet forsvarligt, derunder at sørge for, at bogholderi og regnskabsvæsen er indrettet og føres på betryggende måde, alt i overensstemmelse med de direktionen derom af bestyrelsen givne direktiver. Dispositioner, der efter selskabets forhold er af usædvanlig art eller størrelse, skal af direktionen forelægges bestyrelsen. Opstår der betalingsvanskeligheder for selskabet eller i øvrigt sådanne forhold, som må formodes at bringe de forsikredes interesser i fare, skal direktionen straks give meddelelse derom til bestyrelsen, som derefter træffer bestemmelse om, hvad der skal foretages.

§ 58 a. Medlemmer af bestyrelsen og af direktionen repræsenterer selskabet udadtil.

Stk. 2. Selskabet forpligtes ved retshandler, som på selskabets vegne indgås af den samlede bestyrelse eller af medlemmer af bestyrelsen eller af direktionen, jfr. dog stk. 3. Det kan i vedtægterne endvidere bestemmes, at der kan tillægges andre personer samme tegningsret, som tilkommer medlemmer af bestyrelsen og af direktionen.

Stk. 3. Den tegningsret, som efter stk. 2 tilkommer medlemmer af bestyrelsen eller direktionen eller andre, kan kun udøves af to i forening. Denne tegningsret kan i vedtægterne begrænses således, at tegningsretten kun kan udøves af flere end to i forening. Anden begrænsning i tegningsretten kan ikke registreres.

§ 58 b. En retshandel, der er indgået på selskabets vegne af nogen, der efter § 58 a har tegningsret, forpligter selskabet, medmindre:

1) de tegningsberettigede har handlet i strid med de begrænsninger i deres beføjelser, som er fastsat i denne lov, eller

2) retshandelen falder uden for selskabets registrerede formål, og selskabet godtgør, at trediemand vidste det, eller at det ikke kunne være ham ukendt.

*Gældende bestemmelser.***§ 101.** — — —

Stk. 5. De i §§ 54-57 om bestyrelsen givne regler finder tilsvarende anvendelse.

§ 115, stk. 4. Bestemmelserne i §§ 14-17 finder ikke anvendelse.

§ 117, stk. 2. Bestemmelserne i § 54, stk. 5, og § 55, stk. 1, finder ikke anvendelse.

§ 122, stk. 1. Et udenlandsk selskab, der lovligt driver forsikringsvirksomhed i sit hjemland, kan på de i denne lov fastsatte betingelser drive tilsvarende virksomhed her i landet gennem en herværende forretningsafdeling (generalagentur), for så vidt handelsministeren skønner, at der indrømmes danske selskaber tilsvarende ret i vedkommende land.

§ 123. Udenlandske selskaber, som driver forsikringsvirksomhed her i landet, skal i deres benævnelse, i tryksager og henvendelser til almenheden på tydelig måde angive såvel deres hjemland som deres egenskab af aktieselskab, gensidigt selskab eller lignende. Træder selskabet i likvidation, skal dette angives i betegnelsen. Det er selskaberne forbudt, selv eller ved deres agenter og personale at betegne sig som kontrolleret af den danske stat.

Forslag.

Stk. 2. Bekendtgørelsen af selskabets formål i overensstemmelse med § 148 a, stk. 1, er ikke i sig selv tilstrækkeligt bevis efter stk. 1, nr. 2.

§ 58 c. Efter at valg eller udnævnelse af medlemmer af bestyrelse eller direktion er bekendtgjort i Statstidende i overensstemmelse med § 148 a, kan mangler ved valget eller udnævnelsen ikke påberåbes over for trediemand, medmindre selskabet godtgør, at denne kendte manglen. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse på personer, der efter § 58 a, stk. 2, 2. pkt., kan tegne selskabet.

§ 101. — — —

Stk. 5. De i §§ 54-57 og 58 a-58 c om bestyrelsen fastsatte regler finder tilsvarende anvendelse.

§ 115, stk. 4. Bestemmelserne i §§ 14-17 og § 24, stk. 3, 2. pkt., finder ikke anvendelse.

§ 117, stk. 2. § 53, stk. 2, § 54, stk. 4, 2. pkt., og § 58 a, stk. 3, 1. pkt., finder ikke anvendelse.

§ 122, stk. 1. Et udenlandsk selskab, der lovligt driver forsikringsvirksomhed i sit hjemland, kan på de i denne lov fastsatte betingelser drive tilsvarende virksomhed her i landet gennem en herværende forretningsafdeling (generalagentur), såfremt handelsministeren skønner, at der indrømmes danske selskaber tilsvarende ret i vedkommende land, såfremt dette er hjemlet i international aftale eller ved bestemmelser fastsat af handelsministeren, eller såfremt ministeren giver tilladelse hertil.

§ 123. Udenlandske selskaber, som driver forsikringsvirksomhed her i landet, skal i deres benævnelse i de dokumenter, der nævnes i § 6, stk. 4, på tydelig måde angive selskabets navn, hjemland og egenskab af aktieselskab, gensidigt selskab eller lignende, samt forretningsafdelingens hjemsted (hovedkontor), at forretningsafdelingen er indført i forsikringsregisteret og det registreringsnummer, hvorunder den er indført. Træder selskabet i likvidation, skal dette angives i betegnelsen. Anføres selskabskapi-

*Gældende bestemmelser.**Forslag.***§ 140.** — — —

Stk. 2. Såfremt et selskabs aktie- eller garantikapital angives i selskabets meddelelser til almenheden, skal det udtrykkeligt fremhæves, hvor meget der er indbetalt af kapitalen.

§ 146. — — —

Stk. 2. Handelsministeren fastsætter de nærmere bestemmelser om forsikringsregisterets førelse.

§ 147. Den af handelsministeren foreskrevne fællesform for anmeldelse til forsikringsregisteret om stiftelse af forsikringsselskaber skal angive:

n) bestyrelsesmedlemmers og direktørers samt prokuristers fulde navn, stilling og bopæl;

o) hvem der har ret til at tegne selskabet, herunder særskilt for så vidt angår afhændelse og pantsætning af fast ejendom;

§ 148. Den af handelsministeren foreskrevne fællesform for anmeldelse til for-

talens størrelse på disse dokumenter, skal såvel den tegnede som den indbetalte selskabskapital anføres.

Stk. 2. Det er de af stk. 1 omfattede selskaber forbudt, selv eller ved deres agenter og personale at betegne sig som kontrolleret af den danske stat.

§ 140 a. De krav om dansk indfødsret eller bopæl her i riget, der er fastsat i § 10, stk. 2, 2. pkt., § 56, stk. 2, 3 og 5, jfr. § 101, stk. 5, og § 124, stk. 4, anvendes ikke i det omfang, andet er fastsat i medfør af international aftale eller ved bestemmelser fastsat af handelsministeren.

Stk. 2. Det samme gælder det i § 10, stk. 1, 2. pkt., § 27, 2. pkt. og § 124; stk. 5, fastsatte krav om hjemsted her i landet, for så vidt angår interessentskaber, aktieselskaber, andre selskaber med begrænset ansvar, foreninger, stiftelser og juridiske personer i øvrigt.

§ 146. — — —

Stk. 2. Handelsministeren fastsætter bestemmelser om registerets førelse samt om udgivelse af en registreringstidende. For registrering, afskrifter af registerbladet, anmeldelser og regnskaber m. v. og for bekendtgørelse af modtagelse af årsregnskaber betales afgift efter regler fastsat af handelsministeren.

§ 147. Den af handelsministeren foreskrevne fællesform for anmeldelse til forsikringsregisteret om stiftelse af forsikringsselskaber skal angive:

n) bestyrelsesmedlemmers, direktørers og de i § 58 a, stk. 2, omhandlede andre tegningsberettigede samt revisorers og prokuristers fulde navn, stilling og bopæl;

o) hvem der har ret til at tegne selskabet;

§ 148. Den af handelsministeren foreskrevne fællesform for anmeldelse til for-

Gældende bestemmelser.

sikringsregisteret af forretningsafdelinger for udenlandske forsikringselskaber skal angive:

j) hvem der har ret til at tegne forretningsafdelingens firma, herunder særskilt for så vidt angår afhændelse og pantsætning af fast ejendom;

Forslag.

sikringsregisteret af forretningsafdelinger for udenlandske forsikringselskaber skal angive:

j) hvem der har ret til at tegne forretningsafdelingens firma;

§ 148 a. Registreringer og modtagelse af årsregnskaber efter § 77, stk. 1, skal straks bekendtgøres i Statstidende.

Stk. 2. Det, som er blevet bekendtgjort i Statstidende, anses for at være kommet til trediemands kundskab, jfr. dog § 58 b, stk. 2. Bestemmelsen i 1. pkt. finder dog ikke anvendelse på dispositioner, der er foretaget inden den 16. dag efter bekendtgørelsen, dersom trediemand beviser, at han ikke har haft mulighed for at få kendskab til det bekendtgjorte forhold.

Stk. 3. Så længe bekendtgørelse i Statstidende ikke har fundet sted, kan forhold, der skal anmeldes og bekendtgøres, ikke gøres gældende imod trediemand, medmindre det bevises, at han har haft kundskab herom. Den omstændighed, at et sådant forhold endnu ikke er bekendtgjort, hindrer ikke trediemand i at gøre forholdet gældende.

Stk. 4. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem indholdet af bekendtgørelsen i Statstidende og indholdet af registeret kan selskabet ikke gøre den bekendtgjorte tekst gældende mod trediemand. Denne kan derimod gøre den bekendtgjorte tekst gældende over for selskabet, medmindre det bevises, at han kendte registerets indhold.